

Vuormat lähetystyössä

PAPUA-UUSI-GUINEA

Papua-Uusi-Guinea 44-v
itsenäisyyttä

Syyskuun kirje

Suomessa alkaa olla syksy, täällä on alkamassa sadekausi ja toivottavasti joulua kohden sää täällä lämpenee. Tänä vuonna syyskuu on ollut yllättävän kylmä. Useampana aamuna on ollut sisällä hiukan alle +10 astetta. Onneksi keskipäivällä on kuitenkin useimmiten hellelukemat.

16.9 juhliittiin Papua-Uuden-Guinean itsenäisyyspäivää. Lähikaupungissa, Gorokassa (n. 2-3 tunnin ajomatka) oli isot itsenäisyysjuhlat, mutta tällä kertaa päätimme jäädä kotiin. Tie Gorokaan on normaalia huonommassa kunnossa ja Marian selkä ei kestä pomppuisia sorateitä.

Koululaisilla alkoi syysloma

Mikolla on alkanut kesäloma. Talomme parveketta olisi tarkoitus kunnostaa. Edellisestä parvekeremontista ei ole kulunut kuin pari vuotta, mutta vanerilevy ei kestänyt kosteaa ilmastoa. Maalipinta on rapissut ja vesi on syövyttänyt reikiä vaneriin. Nyt tilalle tulee sementtilevyä, joka toivon mukaan kestää pitempään kuin kaksi vuotta.

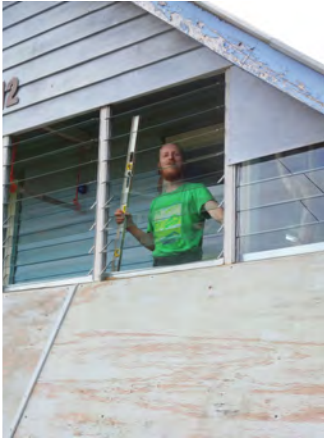
Mariallakin on lyhyt syysloma koulusta. Tosin tietokoneopetus kaipaa kunnostusta ja uusia ohjelmia pitää asentaa valmiiksi seuraavaa jaksoa varten. Toivottavasti muutama vapaapäiväkin saadaan sovittua johonkin väliin. Koulun koeviikkojen jälkeen Maria on ollut väsynyt ja loma tulee tarpeeseen.

Rukousaiheita

- Manditalla on malaria. Myös perheen vauva on edelleen kipenä ja syö huonosti.
- Mikon esimies joutui palaamaan kotimaahansa perhetilanteen vuoksi. Toivottavasti tilalle löytyy pian uusi henkilö.
- Marian selkä on ollut enimmäkseen hyvässä kunnossa. Tosin edelleenkään ei kestä kantaa juuri mitään.

Kiitosaiheita

- Mikolla on kesäloma. Sadekaudesta huolimatta tavoitteena on tehdä pientä remonttia. Toivottavasti loman jälkeen on kuitenkin levännyt olo.
- Edelliseen työkauteen verrattuna nettiyhteys on nyt toiminut paljon paremmin. On ihana voida soittaa whatsappilla Suomeen joka viikko. Monia rakkaita on ikävä, mutta ainakin voi jutella.
- Marian koeviikot alakoululla ovat vihdoin ohitse ja oppilaiden syysloma antaa aikaa luokan tietokoneiden huoltamiseen.

Mikkolla on parveke projekti

Maria ja Margaret lähdössä ostoksille Kainantuun

Mikko ja kissa puutoissa.

Sadeharjuilla oli Suomesta vieras. Yhdessä kävimme porukalla paikallisessa kirkossa jumalanpalveluksessa, vaeltamassa lähivuorilla ja bussilla Kainantussa ostoksilla. Pääsemme harvoin lähetyksen ulkopuolelle ja luontoon. Usein pitää tyytyä vain katselemaan kauniita vuoria aidan takaa. Tosin olemme huomanneet, että siihenkin tottuu eikä aidatulla alueella asuminen nykyään enää harmita.

Itsenäisyyspäivänä Maria teki papuausiguinealaista ruokaa ja kutsuimme ystäviä meille syömään. Useimmiten syömme kotona tavallista suomalaista ruokaa. Nyt ruokana oli kookosmaidolla maustettua riisiä, purkkitonnikalaa, makeaa perunaa ja keitetyjä lehtikasveja. Ihan tosi hyvää se oli, vaikka purkkitonnikala ja riisi ei välttämättä ole ihan herkullisimmat ainekset.

Pastori Mandita on käymässä kotikylässään. Yleensä vuoristossa on pienempi riski sairastua malariaan, mutta Mandita on ilmeisesti siitä huolimatta saanut malarian. Osittain matkan tarkoituksena on valmistautua siihen, kun Ipili-projektin rahoitus todennäköisesti loppuu parin vuoden kuluttua. Perheellä olisi sitten paikka, jonne mennä, jos joutuu muuttamaan täältä pois.

Viime kirjeessä kerroin lähikylässä olevista levottomuuksista, jotka ovat haitanneet monien paikallisten arkea. Neuvottelut tilanteen ratkaisemiseksi ovat edelleen käynnissä. Inhimillisesti katsottuna on vaikea nähdä tietä ulos, niin että molemmat osapuolet olisivat tyytyväisiä. On ikävä seurata vierestä, kun monet täysin syyttömät joutuvat kärsimään, mutta tässä kulttuurissa sekä ilot että surut otetaan vastaan yhteisönä.

Suomessakin on uutisissa ollut jotain Indonesian tilanteesta. Kun uutisissa puhutaan Papuasta tai Länsi-Papuasta, se tarkoittaa aina Indonesian puolella olevaa aluetta. Indonesian Länsi-Papuan tilanne on poliittisesti hyvin erilainen kuin Papua-Uuden-Guinean. Eikä Indonesian levottomuudet näy täällä millään tavalla.

Kadonnut aarre

Annin kamano-kafe-kielellä oleva ääniraamattu oli hukassa. Yleensä se oli hänellä mukana joka päivä peltotöissä, mutta nyt Annin raamattulaite ei ollut siellä missä piti. Vaikka talon jokainen narukassi ja nurkka käytiin läpi, ei laitetta löytynyt. Missä se voisi olla? Lasten tultua koulusta kävi ilmi että Annin poika oli ottanut äitinsä raamattulaitteen mukaan kouluun näyttääkseen sitä myös kavereille. Kännykkää papuausiguinealaisilla lapsilla ei yleensä ole, joten ääniraamattulaite kiinnosti kavereitakin. Anni torui lapsia kovasti: "Te pääsette kouluun. Opite lukemaan ja kirjoittamaan, mutta minä en pääse. Tämä laite on minulle on ainoa keino tietää mitä Jumalan Kirjassa sanotaan. Tämä ääniraamattu on minulle tärkeä. Siinä on elämän sanat. Ette saa enää viedä sitä pois."

Kuva: Karen Weaver

Tue työtämme

Tule mukaan työhön lahjoittamalla viitteellä 25551 jollekin seuraavista tileistä:

Lapin KL FI57 5131 2720 0399 13

Pohjois-Pohjanmaan KL
FI21 8000 1600 5736 21

Satakunnan KL

FI10 5700 0220 0055 91

SEKL FI14 5043 1920 0034 52

Läheittävät seurakunnat:

Enontekiö, Muonio, Kittilä, Ylitornio, Simo, Haukipudas, Tuira, Karjasilta, Jämijärvi ja Kankaanpää.

**TÄMÄN PÄIVÄN ON HERRA
TEHNYT, ILOITKA JA
RIEMUITKA SIITÄ!
HOOSIANNA! HERRA,
ANNA MEILLE APUSI!
PSALMI 118:24-25**